

ZAPOČEO GLAZBENI PROGRAM 63. DLJI

Iskazane visoke vrijednosti

Glazbeni program 63. Dubrovačkih ljetnih igara otpočeo je po tradiciji, otvoren je nastupom Zagrebačke filharmonije, koncertom održanim nakon više godina ponovo u dominikanskoj crkvi, akustički najprimjerenijem dubrovačkom prostoru za filharmonijski koncert, tek ograničenom mogućnošću prijema većeg broja slušatelja. Zagrebačku filharmoniju vodio je njen umjetnički savjetnik, istaknuti ruski i u svijetu priznati maestro Dmitrij Kitajenko. Izabrani program smišljeno je sastavljen za festivalski nastup u vruću ljetnu večer pa je orkestar mogao iskazati svoje visoke vrijednosti i dostojno reprezentirati hrvatsku izvođačku umjetnost. Sa Zagrebačkom filharmonijom kao solistica svirala je Monika Leskovar, hrvatska violončelistica međunarodne uspješne karijere, i oduševila i ovo-

ljetni dubrovački festivalski auditorij. Koncert je odsviran bez stanke pa je s dodacima trajao gotovo dva sata koja su protekla u dobru raspoloženju i završen trijumfalno za sve sudionike koji su napustili prostor oduševljeni i sretno ispunjeni glazbenim doživljajima. Program je otpočet nadahnutom i bogatom svirkom gudača i harfe u jednom od najpopularnijih i najizvođenijih simfonijskih odlomaka Gustava Mahlera, 4. Adagietto staku 5. simfonije u C-duru. Simfonijski opus zastupala je uvjerljiva i izražajna izvedba Talijanske simfonije Felixa Mendelssohna, u kojoj su se izvrsno mogli iskazati svi orkestralni dijelovi, uključujući i pouzdane puhače, sve vodene kreativnom rukom maestra Kitajenka. Vodeći računa i o popularnosti glazbe

kojom koncertiraju, filharmoničari su nastavili fino oblikovanim, pitomim jutarnjim raspoloženjem, 1. stavkom znamenite suite Peer Gynt Edvarda Griega. Nakon toga, do kraja je ostala jedino glazba raspjevanog romantičara Pjotra Iljiča Čajkovskog. Najprije Varijacije na rokoko temu koje je ponovo maestralno violončelom solistički tumačila Monika Leskovar. I osvojila sve koji su joj dugo odobravali pa im je odsvirala i dodatak. Program je zaključen Talijanskim capricciom, odlično odabranim za finale, svečano intoniranim s prilikom za iskaz limenih puhača i zdušno odsviranim sve do kraja koji nije bio i kraj koncerta jer je publika tražila još i dobila razigrani Valcer cvijeća iz Orašara P. I. Čajkovskog.

Miljenko Jelača